

otocima. Sutradan, dvadeset i devetog, donesen je taj isti zaključak, samo još obrađenije i opširnije. Tu se osim spomenutog još izričito veli, da nijedan Dubrovčanin ne smije ni izmoliti ni primiti te otoke, pak niti za bilo kakve svoje zasluge, pod prijetnjom globe od tisuću dukata; ako netko dobije za sebe te otoke, odmah je dužan da ih se odrekne; nitko ne može niti od velikog vijeća biti oslobođen te globe, a tko je ne plati, ima se držati u zatvoru, sve dok ne plati; može tužiti one, koji bi radili protiv toga zaključka, i dobiva polovinu novčane globe, ako se tužba pokaže kao istinita. Vidjeli smo, da je i Ostoja, koji je milošću bosanskih velikaša, a u prvom redu Hrvojevom, došao g. 1398. do bosanskog prijestolja, bio na strani Žigmundovih neprijatelja, ali g. 1403. stao se približavati Žigmundu i početkom mjeseca studenoga sklopi napokon s njim mir priznavši ugarskog kralja kao svoga gospodara. Dubrovčani su čuli za ta mirovna dogovaranja, pa su nastojali da svakako osujete sporazum. Bili su naime oni nepomirljivi neprijatelji Ostoje, koji je od njih već i prije zahtijevao, da priznadu njegov protektorat i razviju bosansku zastavu, a kad oni, vjerni Žigmundu, to ne htjedoše učiniti, provalio je u dubrovačko područje i tu nanio mnogo štete. Ne znajući dakako, da je mir već sklopljen, Dubrovčani su poslali 16. studenoga Mihajla de Resti i Franka de Baxeio u Budim s namjerom, da osujete sklapanje mira. Tom su prigodom oni imali zamoliti za Dubrovnik otoke Brač, Hvar i Korčulu. Citirat ćemo iz opširnije instrukcije ono, što se odnosi na otoke: »Također poslije tužbe o štetama nanesenim nam od strane Bosne, kao što je gore rečeno, morate tražiti od našega gospodara u posjed kao dobru uspomenu naše vjernosti tri otoke, naime Brač, Hvar i Korčulu. Počinjući o toj stvari onakvim uvodom, kakav će se činiti zgodnim vašoj razboritosti, treba da date povoda, kako biste počeli vaše govorenje o tome. I između ostalog shodnog i kićenog govorenja, koje će pretihoditi po vašoj razboritosti, možete reći, da oni otoci kao naoružani jesu prvi, koji dolaze u ruke i vlast neprijateljima, a ovi otoci u neprijateljskoj vlasti kao susjedni i poznajući naše prilike smetaju nam, te je kretanje i putovanje naše po moru spriječeno. A došavši oni pod nadzor i vlast našu bili bi sigurniji s obzirom na našu pomorsku snagu. Mi posjedujući ih mogli bismo se snažnije oduprijeti neprijateljima Vašeg Veličanstva i mnogo otvorenije stajati u službi Vašeg Veličanstva. I o ovom slijedite dalje onakvim shodnim i kićenim govorom, kakav je Bog udijelio vašoj razboritosti, imajući o